

המקום שאליו הולך שריהדות לבדו

מיהו המיקי-מאוס שיהיה שרי-ביטחון

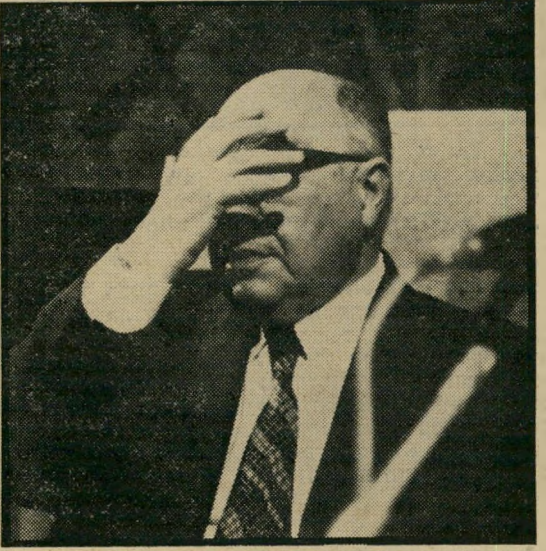
בשבוע האחרון של מר שב הכנסת הופיעה חברתהר כנסת אסתר הרליץ ורצתה לשבת במקומה — אך גילתה כי שמה הוסר ממנו. במקומו הודבק עליו שמו של הח"כ החדש, יהודה חשאי, שנכנס לכנסת עם פטירתו של יגאל אלון. הרליץ הלכה לאורך השורות וחפשה את מקומה. לתדהמתה גילתה כי אין לה

ציב נראה שריהפנים, הד"ר יוסף בורג, כשהוא תופס בר הגורת מכנסיו ויוצא מאולם המליאה. מזכירת הליכוד ר"ד רנה מלר, רדפה אחריו והתחילה לצעוק: "דוקטור בורג, לאן אתה הולך, יש הצבעה!" בורג המשיך בדרכו כאילו לא שמע, עד שהגיע לדלת חדרי השירותים, שם נעצר ואמר לי רדנה: "עד כאן, גברתי, מי

לא ניתן היה לראותו. התברר לו כי הארץ בולטת במיוחד בין גרמי השמים בצבעי הכר הולילבן העזים שלה. דיוק הסביר שהכחול הוא צבעי הימים והלבן — העננים. בערב ראינות לנוער, הראשון מסוגו בארץ, קיבל המראיין, איתן רנציני, את פני המראיין, ח"כ אהוד אולמרט, כשבידו אקדח הי

מכוון לליבו של חבר-הכנסת ושאל אותו מיד: "תגיד, אקדח עוד תופס בפשע המאורגן, או שזה כבר מיושן?" אולמרט המבוהל השיב בנימוגים: "התראה, אני לא כל כך מומחה באמצע-ירצח." על עצמו אמר אולמרט: "יש לי הרבה מתנגדים, כי אני עולה על נושאים ועל אני שים." על שריהמישפטם

שמואל תמיר: "יש לו בעיה של יכולת לחיות בשיחיתוף פעולה לאורך זמן, בעיה של חלוקת נטל ובעיה קשה של חלוקת אהדה ציבורית." על שריהבריאות אלי-עזר שוסטק: "הנה, שוסטק, הוא אף פעם בחיים לא רב עם אף אחד, אבל עם תמיר הוא הצליח לריב." על שריהבריאות אלי-עזר שוסטק: "הנה, שוסטק, הוא אף פעם בחיים לא רב עם אף אחד, אבל עם תמיר הוא הצליח לריב."



את השגריר האמריקאי המיוחד סול לינוביץ, הוא נראה כשהוא מליט עיניו בכפו: "לא רואה!" התמונה השנייה צולמה על מסלול שדה-התעופה, כאשר מטוס עמד לנחות ובורג סתם את אוזניו בגלל רעש המנועים: "לא שומע!" בתמונה השלישית נראה השר בורג כשהוא מחזיק את מינגבעו על ליבו, בחקת, "לא מרגיש!"

שריהפנים ויושב-ראש המישלחת הישראלית לשיחות האוטו-נומיה, צולם השבוע באירועים שונים במוות המהוות פרמפרה צילומית על שלושת הקופים: "לא רואה, לא שומע, לא מדבר." בתמונה הראשונה, שצולמה בחדר האישים החשובים בנמל-התעופה בן-גוריון, בעת שבורג קיבל

שערוריה פרצה בטכס הסיום של בוגרי הפקולטה ל-מישפטים באוניברסיטת תל-אביב. הנוהג המקובל הוא, כי בכל טכס סיום נושא דברו גם נציג התלמידים. בשנה שעבר רה כלל נציג-התלמידים בנאר-מו דברי ביקורת קשים על סידרי-הלימוד. הפעם ביקש דיקן הפקולטה, הפרופסור י"ר רם רינשטיין, לראות את נאומם של הבוגר לפני הטכס. הסטודנטים סירבו, דינשטיין התעקש ואיש ממסיימי הפקולטה לא נשא דברים.

"לא הייתי פונה אליך אם עודף המיסקל היה פוגם רק בהופעתך החיצונית." כתב קצין רפואה ראשי של צה"ל, תת-אלוף ערן דולב, לקציני הקבע השמנמנים. המיכתב כלל אזהרות רפואיות. תוכנית פערי לה ומיספר טלפון, שבו מובן טחת לקצינים "אוזן קשבת" בי נושאי דיאטה ופיגורה.

כשהגיע השגריר המצרי סער מורתדה לקוטיל של סוכנות הידיעות האנגלית ווייניו, שנערך לרגל נואו של הכתב החדש דין דיקסון, חשבו כל המוזמנים כי רוב כהיהעור במקום הם מצריים. אל רקדניתהבטן השחרחרית דיברו אנגלית שתובלה בער-בית עילגת. אל גבר שחררו, עגלגל, שלבש חליפה אפרה מפוספסת, התייחסו ביראת כבוד ודיברו גם כן בערבית. כי חשבו שהוא המפיק המצרי רי שהגיע כדי להשתתף בהפקת הסרט על מילחמת יום הכיפורים. הרקדנית והכביכולי-מפיק הצליחו להתאפק כרבע שעה, ואז נשברו ופרצו בצחוק רם. הרקדנית היתה ריקי ירושלמי, והגבר לא היה אלא הישראלי שרון ששון.



ראש לישיבת העיתונות הממשלתית, עם ג'רי לאוסון, זמר חמישיית הזמר הכושית, המשכנעים. לפני עשר שנים שלח אחיו של הפץ, הזמר-מלחין האמריקאי ג'ואי, את אחד מתקליטי החמישייה, השרה ללא ליווי קולי, כשי לאח שבישראל. הפץ נסע לשמוע אותם בווינגטון, השפיע על ידיד שלו, רב רפורמי, לאמץ אותם, ועזר להם להגיע לארץ הקודש. מכאן הם יסעו לסיבוב הופעות במצריים. החמישה, נוצרים אדוקים, התבקשו על-ידי הוריהם להביא להם מישראל מי כנרת קדושים וקצת אדמה מארץ הקודש.

עבר לדלת הזאת. תש כוחך. כאשר שמע שריהחקי לאות, אריק שרון, מפי מר קורבי ראשהממשלה מנחם בגין, כי במיקרה שריהבני טחון עזר וייצמן יתפטר, מייעד ראשהממשלה את ה-תפקיד לפרופ' משה (מי-שה) ארנב, התפרץ ואמר בריתחה: "רק על גופתי המ-תה יהיה המיקי-מאוס הזה ל-שר-ביטחון."

בפווה של חציקריצה מסתובב מזה שבוע ראשהממ-שלה. למי שהעז להסתכל בו מקרוב, התברר כי למנחם בגין יש שעורה בעין.

הצנזורה של יוסף לפיד בטלוויזיה מגיעה לממ-דים מגוחכים, גם כשאינו ידע על כך. כך קרה השבוע: בפרק השבועי על הדוקטור קווינס, אמר מנחה-המתים המפורסם, באנגלית: "איני צריך להס-כים עם מעשיו של (רי-כארד) ואגנר, כדי לאהוב את המוסיקה שלו." בתירגום העברי, נעלם פסוק זה.

"כל העולם נראה בצב-עי הדגל הישראלי." סיפר גני רל צ'ארלס ריוק, שצעד על הירה בשנת 1972, כאשר הגיע לארץ לביקור באתרי הנצרות, במסגרת מסע של חזר בת-שובה. בסיוד בבית-החולים הדסה בירושלים שאל אותו המנהל, הפרופסור קרמן מן, מה היה הרגע המסוכן ביותר בחייו. דיוק סיפר, שכאשר ניי-סה להדגים בפני צופי הטל-וויזיה את קלות הקפיצה על הירה, שכח לקחת בחשבון את מישקלו הרב של הצווד זעל גבו. הוא קפץ, נפל אחורה ולרגע היה חשש כי בגד ההג-נה שעל גופו ייקרע. באותה נפילה הצליח לראות לרגע את כדור הארץ, שבמצב עמידה

מקום. הסיבה: יש ויכוח על מיקום הסיעות באולם, וביני-תיים הוקפאו כל השינויים. גם מסירת מקומה של הרליץ לה-שאי היתה תוצאה של טעות. אולם הרליץ זעמה, שיגרה לי-יו"ר סיעתה, משה שחל, מיכתב רשמי נועם, ובו הודי-עה לו שאם לא יוחזר שמה למקומה לאתח, תקרא למרי-דת הסניף התל-אביבי של מיפ-לגתהעבודה. רק סיום המו-שב הציל, זמנית, את שחל.

בישיבה האחרונה של ועדת-הכספים של הכנסת, כי-שהועלה נושא הפיצויים למי-פוגי ימית, הציע חבר-הכנסת אברהם מלמד כי כספי ה-פיצויים ילקחו מכספי מימון המפלגות. הוא תירץ זאת בי-כך, שכל המפלגות אשמות בי-מצב שנוצר. "אלה שהעלו את מית על המפה ישלמו עבור הורדתה."

מלמד אימץ לו נוהג קבוע, בכל פעם שמועלה בי-וועדת-הכספים נושא הכספים להתנחלויות דורש ח"כ סיעת למפנה במפ"ל, כי מכספי ה-התנחלות המוצעת ילקח כסף למפוגי ימית.

עיתונאית דבר, טלי זלינגר, בתו של העיתונאי ואיש יחסייהציבור עזריה רפפורט, התעקשה לדלת את בתה הבכורה רנני, בבית-החולים שעל הרהצופים בי-ירושלים. טלי, התל-אביבית, החליטה: "אני רוצה שהאויר הראשון שהתינוק ינשום יהיה אוויר פיסגת הר הצופים." סבא רפפורט התבשר על הולדת נכדתו כשישב בישיבה. הוא הצליח להתאפק כמעט עד ה-סוף, אך רבע שעה לפני סיום הישיבה ביקש סליחה ויצא בנוסיעה-טיסה להר-הצופים. בעת ההצבעה על התק-